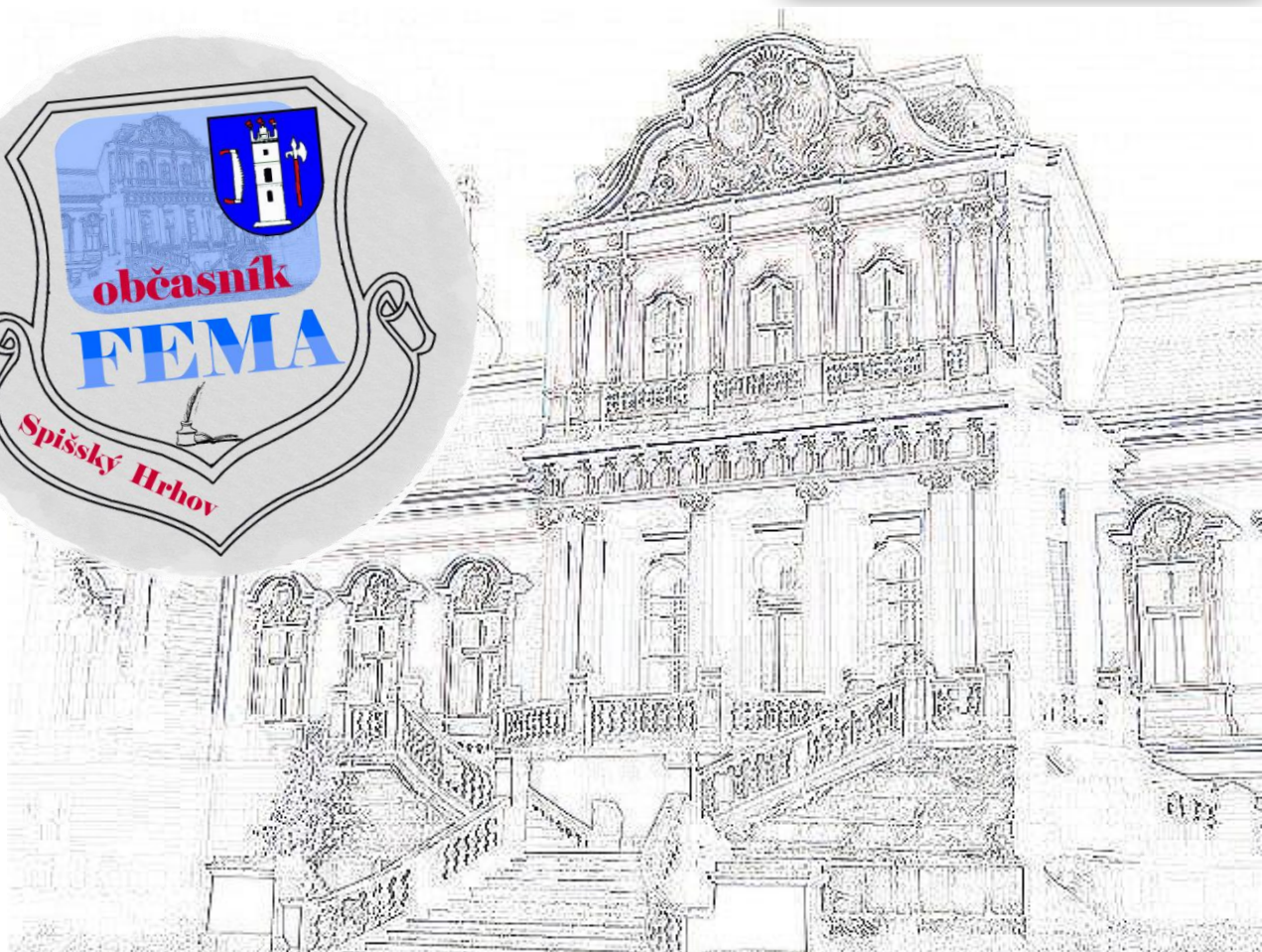


OKTÓBER 2013

OBČASNÍK OBCE SPIŠSKÝ HRHOV

MILÍ SPOLUOBČANIA

Začína nám volebný rok. Ako radi hovoria naši politici: super volebný rok. Začína to voľbami VÚC, pokračuje prezidentskými, voľbami do europarlamentu a nakoniec voľby do orgánov miestnej samosprávy. Viem, väčšina z Vás si teraz povie: *Mne je to jedno, ja aj tak voliť nepôjdem!*

Sú ľudia, ktorí chodia voliť pravidelne a sú takí, čo voľby ignorujú a ja ich asi nepresvedčím... 9. novembra 2013 bude prvé kolo volieb do VÚC. Predchádzajúce volebné obdobie kandidovali traja Hrhovčania a napriek tomu z takmer tisícky voličov našej obce k voľbám prišli len štyri stovky. Kde boli tí ostatní? Lahostajnosť, závisť.. alebo nepochopili dôležitosť VÚC..??

Aké majú samosprávne kraje - VÚC - kompetencie?

Zriaďujú a prevádzkujú inštitúcie. Zriaďujú stredné školy, domovy mládeže (internáty), školské jedálne, ľudové školy umenia. Múzeá, domovy sociálnych služieb (kraj určuje výšku poplatkov za sociálne služby), knižnice, divadlá a iné kultúrne zariadenia. Nemocnice (župa môže odvolať riaditeľa nemocnice či nariadiť jej predaj) a zabezpečuje aj rôzne verejnoprospešné služby. Operujú s finančnými prostriedkami z našich daní. Majú rozsiahly majetok rozmanitého charakteru. Zodpovedajú za dopravu: kraje sú správcami ciest II. a III. triedy a licencujú autobusovú dopravu. Regulujú ceny a zľavy v prímestskej a autobusovej doprave. Čerpajú financie z eurofondov: VÚC strategicky plánuje čerpanie financií z eurofondov v oblasti regionálneho rozvoja, majú svoje zastúpenie i v Bruseli vo výbore regiónov. Majú riadiace orgány čerpania eurofondov SORO, z ktorých boli doteraz financované programy ako revitalizácie námestí, rekonštrukcia škôl, program na rozvoj cestovného ruchu, cezhraničná spolupráca apod.

A ten, čo nejde voliť, posiela odkaz: nezaujímajú ma domovy dôchodcov, stredné školy, nezaujímajú ma cesty, dokonca ani nemocnice a je mi jedno, či obec bude alebo nebude mať schválené zdroje zo štrukturálnych fondov, ktoré riadia orgány na VÚC..“.

Konkrétny príklad. Keď sa zdvihnú poplatky za dieťa v materskej škôlke o jedno, dve či pár eur, každý je nahnevaný... Človek je citlivý na každé euro zo svojho rozpočtu. Divíme sa, že v našom regióne (či na Slovensku vôbec) je problém umiestniť dieťa do škôlky. Materských škôl je málo, paradoxne však, keď máme ísť k voľbám zvoliť si svojho zástupcu, ktorý bude spolurozhodovať o dôležitých veciach v našom regióne, obci (napr. o nenávratných zdrojoch na rozšírenie, vybavenie či rekonštrukciu škôlky), voliť nejdeme. Máme iné povinnosti a je nám jedno, kto tam bude! Po voľbách však budeme nadávať ako prví!

Ja Vám garantujem, že to jedno nie je! Keď sa delia peniaze do miest a obcí, rozhoduje každý hlas. A tento príklad si môžete aplikovať na všetky typy škôl, internátov, jedální, na nemocnice, domovy dôchodcov a na všetko, na čo má samosprávny kraj dosah.

ÚVODNÍK



Ísť voliť je životne dôležité. To, kto bude sedieť vo VÚC, ovplyvní aj Vaše peňaženky (v podobe rôznych poplatkov) a kvalitu prostredia, v akom budeme my a naše deti žiť (schválené opravy a rekonštrukcie). V neposlednom rade aj poskytovanie a kvalitu služieb. Alebo je Vám úplne jedno, či nový domov dôchodcov bude v Spišskom Hrhove, Levoči či Medzilaborciach? Rekonštruovaná nemocnica v Levoči alebo Humennom...?? Keď nebudeme mať svojho zástupcu, čo sa vie *pobiť* za svoj región, peniaze pôjdu inam...

Uvažujem a pýtam sa sám seba... Čo Vám mám napísať, aby ste pochopili, že ovplyvňujete svoj vlastný život i život Vašich detí..? Rozhodujete, v akom prostredí ich budete vychovávať, ako, kde a za koľko budete prežívať roky staroby..

Na záver mi nedá nespomenúť udalosť spred 4 rokov... Pred druhým kolom voľby predsedu VÚC rozposlal kandidát KDH, SDKÚ Ján Hudacký v celom našom regióne volebný plátok, kde nehorázne osočil našu obec: *RÓMSKA OSADA V SPIŠSKOM HRHOVE VOLILA MUDR...PETRA CHUDÍKA LEBO MAL KÚPENÉ CIGÁNSKE HLASY*. Urazil celú našu obec. Na moje výzvy (aj na zasadnutí VÚC) nikto nereagoval, nikto sa do dnešného dňa neospravedlnil. V našej obci žiadna rómska osada neexistuje, počet Rómov - voličov je cca 80 a MUDr. Peter CHUDÍK získal približne 300 hlasov. A neúspešný kandidát z posledných volieb znova kandiduje... Myslím, že by sme mu mali dať najavo, že naša pamäť je viac ako štyri roky.

Vladimír Ledecký, starosta obce



Naše nové publikácie: MIKROREGIÓN SPIŠSKÁ OBČINA & SPIŠSKÝ HRHOV

Vďaka projektu realizovanému v obci Spišský Hrhov *Podpora služieb cestovného ruchu v Mikroregióne Spišská Občina - Spišský Hrhov a okolie* sme získali pre širokú verejnosť, návštevníkov i turistov výnimočnú publikáciu zachytávajúcu históriu, dôležité fakty, významné pamiatky a miesta, krásy i atraktivity jednotlivých obcí mikroregiónu s možnosťami využitia ponuky produktov cestovného ruchu.

Kniha MIKROREGIÓN SPIŠSKÁ OBČINA popisuje:

- ☞ Obce Mikroregiónu Spišská Občina - Spišský Hrhov, Klčov, Domaňovce, Studenec, Baldovce, Bijacovce, Dravce, Dlhé Stráže, Dolňany,
- ☞ drobnú sakrálnu architektúru mikroregiónu a blízkeho okolia,
- ☞ atraktívny región Spiš - prírodu, obyvateľstvo, ľudovú kultúru, múzeá a galérie Spiša,
- ☞ významné miesta a pamiatky Spiša v týchto mestách, obciach a oblastiach: Levoča, Spišský hrad, Žehra, Spišská Kapitula, Spišské Podhradie, Dreveník, Spišský Štvrtok, Markušovce, Poprad, Kežmarok, Stará Ľubovňa, Gotická cesta,
- ☞ *Špacírky živým Spišom*,
- ☞ rozvojový potenciál územia Mikroregiónu Spišská Občina a perspektívy jeho využitia v oblasti cestovného ruchu,
- ☞ identifikáciu strednodobých rozvojových cieľov cestovného ruchu.

Kniha SPIŠSKÝ HRHOV

Obsahuje dejiny Spišského Hrhova od prvej písomnej zmienky do r. 1989, umelecké pamiatky obce a rímskokatolíckej cirkvi, súčasný vývoj obce a perspektívy rozvoja.

Obe tieto publikácie sú dôležitou súčasťou podpory služieb cestovného ruchu v našom regióne. Sú spracované v slovenskom, anglickom a poľskom jazyku. Na ich zostavení pracoval kolektív autorov 4 roky. Krsty obidvoch kníh prebehli počas nášho podujatia *HARHOVSKE ČUDA A ZABAVISKA* dňa 24. 8. 2013. Krst knihy *Mikroregión Spišskej Občiny* sa konal na akcii *STRETNUTIE RODÁKOV* a krstným otcom bol Ing. Andrej Kiska, spoluzakladateľ neziskovej organizácie Dobrý anjel, nezávislý kandidát na prezidenta SR. Človek, ktorého krédom je, že kto veľa od života dostal, mal by to životu aj vrátiť. Človek, ktorý je presvedčený, že je morálnou povinnosťou úspešných ľudí pomáhať iným... Krst druhej knihy - *SPIŠSKÝ HRHOV* - sa odohral v amfiteátri našej obce a krstil ju jeden z autorov publikácie: Doc. PhDr. Ivan Chalupický, významný historik, predseda Spišského dejepisného spolku.

S podrobnejším obsahom týchto nových kníh Vás budeme postupne oboznamovať v tomto našom hrhovskom občasníku.



**A PREDSA EŠTE NIEČO
DÔLEŽITÉ NA ZÁVER:
V APRÍLI 2014 SI BUDE
MÔČ KAŽDÁ
DOMÁCNOSŤ, KTORÁ
BUDE MAŤ UHRADENÉ
VŠETKY ZÁVÄZKY VOČI
OBCI, BEZPLATNE
PREVZIAŤ PUBLIKÁCIU
SPIŠSKÝ HRHOV NA
OBECNOM ÚRADE**

Ing. Ivka Richtarčíková, OcÚ Spišský Hrhov

VŠETKO, ČO POTREBUJEM V ŽIVOTE VEDIEŤ, SOM SA NAUČIL V MATERSKEJ ŠKOLE

Robert Fulghum

Spisovateľ Robert Fulghum vo svojej knihe napísal, že všetko, čo skutočne potrebujete vedieť, sa naučíte v materskej škole. Pamätáte si na známe škôlkarske zásady, ktoré nám ako deťom pripomínali?

🌀 O VŠETKO SA PODEĽ.

🌀 NIKOHO NEBI.

🌀 VRÁŤ VEC TAM, KDE SI JU NAŠIEL.

🌀 UPRAC PO SEBE.

🌀 NEBER SI NIČ, ČO TI NEPATRÍ.

🌀 KEĎ NIEKOMU UBLÍŽIŠ, POVEDZ PREPÁČ.

🌀 POOBEDE SI ZDRIEMNI.

🌀 VYTVOR DVOJICU A PEVNE SA CHYŤTE ZA RUKY.

🌀 KEĎ VOJDEŠ DO TRIEDY, POZDRAV SA.



Všetkých nás v detstve učili slušnosti, láske a čistote. Niekedy mám však pocit, že viac ako deťom, by sme si tieto elementárne pravdy mali pripomínať my dospelí. Snažíme sa nabádať rodičov v škôlke, ale aj iných, aby dopomohli k jej rozvoju, ak sa dá. Stáva sa, že na našu prosbu reagujú negatívne, niekedy myslia si: „*Veď tam moje dieťa nebude chodiť, tak načo Vám budem prispievať?*“ a mňa to popravde trochu mrzí. Deti nemám, no strávila som dlhé roky v zahraničí, kde ľudia pomáhali vzdelávacím a výchovným inštitúciám nielen preto, že tam mali deti, ale preto, že sa snažili vychovať z mladej generácie uvedomelých spoluobčanov.

Dnešná doba je skutočne ťažká, každé euro musíme v ruke obrátiť tri razy, kým ním zaplatíme, no sú i iné cesty ako pomôcť našim škôlkarom. Jednu z nich som skúsila i ja a podarilo sa! Ako každá väčšia firma, i firma EMBRACO jednorazovo podporuje malé projekty. Zistila som o tom viac, spísala našu predstavu o ich pomoci na papier a o necelé dva týždne bola moja iniciatíva postaviť v škôlke Altánok schválená. Jediné, čo bolo potrebné, bola snaha svojpomocne niečo zmeniť bez toho, aby sme sa spoliehali na štátnu či obecnú kasu. Veď i my sme si museli na nové rifle v puberte zarobiť sami a nepýtať od rodičov.. Niekedy treba podobným spôsobom odbremeniť i náš materský príjem financií. A ten dobrý pocit z úsmevov detičiek ☺. O to krajšie..

Žijeme predsa spolu v jednej obci, pijeme vodu z jedného prameňa a fandíme spoločnému futbalovému mužstvu. Všetko, čo spoločne vytvoríme, ostáva v našej hrhovskej krvi. Všade sa šušká, že deti zo ZŠ v Spišskom Hrhove si vedia upiecť chlieb, poznajú všetky liečivé bylinky, hovoria plynule anglicky a v mnohých ďalších aktivitách sú tými krikľavými žiakmi vykúkajúcimi zo šedého priemeru. Som nesmierna rada, že je to práve naša obec, ktorá sa o mládež tak príkladne stará. O to viac ma teší, že už aj škôlkari sa od tohto roka zapoja do všetkých týchto aktivít, napečú si chlieb spolu so školákmi, pochutia si na bylinkovom čaji či pomôžu pri výrobe vlastných voskových sviečok. Vďaka projektu *Inkluzívny model vzdelávania na predprimárnom stupni školskej sústavy* zlepšime pripravenosť detí z marginalizovaných rómskych komunít pre vstup na primárny stupeň vzdelávania, zabezpečí sa nákup didaktických balíčkov pre MŠ, ktoré tvoria prostriedky slúžiace ako kurikulumná podpora projektu v oblasti osvojovania sebaobslužných a hygienických návykov detí, športové potreby, didaktické potreby pre MŠ a pod. Tiež sme im pripravili nové výučbové aktivity na našich interaktívnych tabuliach a iné výchovné, vzdelávacie a kultúrne programy, po ktorých budú doma rodičom i starým rodičom *mudrovať* počas večerného spravodajstva. ☺

Je mi tu dobre a úprimne verím tomu, že ak dnešným hrhovským deťom vytvoríme čo najlepšie podmienky pre ich výchovu a vzdelanie, v rokoch našich šedin nám na oplátku ony dopomôžu k dôstojným podmienkam pre jeseň života.

Adriana Švačová, učiteľka MŠ

VÍTAZ SO SRDCOM, BEZ MEDAILY...

Jeden obyčajný neobyčajný deň. Dajme tomu, že nie tak celkom obyčajný. Veď predsa 24. august bol pre našu dedinu veľmi významný. *HARHOVSKE ČUDA A ZABAVISKA* – iste viete, o čom je reč. Dni plné smiechu, skutočnej zábavy... Človek tu stretne nejedno čudo, čo Vám poviem, nie nadarmo sa tieto dni nazývajú *ČUDA A ZABAVISKA*.

Poviem Vám úprimne, od malička zbožňujem tieto naše slávnosti. Ten pocit hrdosti je skvelý. Cítim akési zadostučinenie za to, že môžem šíriť len a len dobré informácie o našej obci. Samozrejme, nikdy nebude každý spokojný. Zmeniť to nedokážeme, ale tešme sa, že sa rozvíjame, napredujeme a stávame sa známou obcou nielen na východe.

Chcela by som sa s Vami podeliť o môj nedávny okamih, ktorý sa mi vryl do srdca. Časom si uvedomujem, že človeka potešia maličkosti, vrúcne slovo či gesto omnoho viac ako tisícové dary. Myslím si, že iste sa nájdete v situáciách, ktoré sú pre Vás nezabudnuteľné. Dary časom pominú, ale spomienky ostanú navždy. Nie nadarmo sa vraví: *Keby nebolo spomienok, človek by neveril, že bol niekedy šťastný.*

Môj o rok mladší brat Richard sa zúčastnil tohtoročného Hrhovského maratónu – Harhovskej desiatky. Štart bol na našej ulici. Nedalo mi to, a tak som s Tadeáškom vyšla na ulicu. Vzala ho na ruky, od narodenia trpí nevyliciteľnou chorobou – *SVALOVÁ DYSTROFIA*. Je na invalidnom vozíčku. Píše sa mi o tom veľmi ťažko, pretože máme za sebou veľa ťažkého, no dnes môžem so vztýčenou hlavou povedať, že som Bohu vďačná, že ho máme. Je to náš anjelik! Uvedomila som si mnoho vecí, čo má v živote skutočný zmysel a moje hodnoty sa zmenili (samozrejme, k lepšiemu).

S Tadyom sme si sadli na lavičku pred naším domom a netrpezlivo sme očakávali oficiálny štart. Atmosféra to nebola obyčajná. Napätie by sa dalo krájať. Fandili sme najviac ako sa len dalo. Celý čas sme sa tešili. Richard dobehol do šťastného cieľa. Výkon týchto všetkých ľudí bol pre mňa naozaj obdivuhodný. V tom sme uvideli, ako najlepšia päťka bežcov ešte beží ďalšie kolo. Iste, každý pre seba, veď zdravie je to najdôležitejšie. Len čo boli pri nás, zagratulovali sme im a vzdali hold. Veľmi sa tomu zaradovali, iste to bolo pre nich pohladenie na duši. Boli od nás už čo – to vzdialení, no boli nám ešte na dohľad. Zrazu sa jeden z týchto piatich otočil, vzal svoju medailu a s úsmevom na tvári ju nasadil Tadyomu na krk. Neviete si predstaviť, aké to bolo pre mňa silné. A dodal: *„Ty si víťaz!“* Niečo neuveriteľné. Nejde ani tak o tú medailu, skôr o to obrovské gesto. Skutočne, bol to pre nás okamih, ktorý mi utkvil v pamäti a omnoho viac v srdci. Radosť Tadeáška sa opísať nedá, ale viem jedno, Boh nám stále posielal do našich životných ciest ľudí, ktorí nám urobili život nezabudnuteľným a nádherným. Vďaka, bože...

Na záver sa chcem s Vami podeliť o hlbokú myšlienku, ktorá v sebe skrýva ohromné bohatstvo: *„Veľa ľudí nevie nájsť zmysel života, cestujú a hľadajú, študujú, pýtajú sa a pritom si stačí uvedomiť blízkosť človeka, najbližších a otvoriť srdce. Nenechať sa „pokažiť dobu“, v ktorej žijeme, nepodľahnúť nezmyselnosti príkazov, nariadení a krásnych obalov.“*

Zuzi Wagnerová ☺

MEDZINÁRODNÝ MARATÓN MIERU V KOŠICIACH

Je šiesty október, šesť hodín ráno. Spachtoš sa prevracia na druhý bok, ranné vtáča si už vychutnáva svoju kávičku, iný sa vracia z nočného záťahu... a my? My, podľa spotov v rádiu „amatérski bežci“, sadáme do auta a vyrážame na cestu. Teplomer ukazuje „príjemných“ dva a pol stupňa pod nulou, a tak len dúfame, že v Košiciach sa to zmení. Nič nie je na úplné prebudenie účinnejšie ako zákruty na Branisku, a keďže je tunel uzavretý, tak sme po pár minútach svieži ako rybičky.

Do Košíc prichádzame v dostatočnom predstihu, no keďže je to deväťdesiaty ročník najstaršieho

maratónu v Európe, všade to už správne bežecky vrie. Zaparkujeme na už dosť zaplnenom parkovisku a zvitáme sa s posádkami áut našich spriatelenejších bežcov, ale aj s členmi realizačného tímu (masér, fotograf a pod.). Prezliecť bežecký komplet, pripnúť číslo, posledný dúšok teplého čaju a hor sa do toho. Organizátori hlásili 9 500 účastníkov a na štarte je to poznať. Nájdeme si miestečko v dave a čakáme. Pár minút do štartu, atmosféra je elektrizujúca, kto nezažil, musí bezpodmienečne vyskúšať.

Tri, dva, jedna, výstrel! Ľudia tleskajú, pokrikujú na známych a my sa krokom posúvame vpred. Po minúte a pol dorazíme na štart. Bez toho, aby sme

niekoho prišliapli alebo aby niekto prišliapol nás a začíname klusaf. Mimochodom, kenski bežci sú už za tú chvíľu asi kilometer pred nami. Davy ľudí povzbudzujú (skoro ako na Harhovskej desiatke) a do toho nám bubnuje nejaká kapela, aby nás správne namotivovala. Je chladno, ale beží sa dobre, prvé kilometre si naplno užívame. Po prvej občerstvovačke sa mi súputníčka stráca, a tak pokračujem sám. Bežím a všetko si všímam, každý meter je pre mňa jedinečný. Vedľa mňa dedko, o ktorom by som niekde na ulici vrazil, že už nevládze ani chodiť a tu si už beží svoj možno stý maratón. Kde sa to hrabem? A to mám pred sebou len polovičnú trať.

Ulice sú lemované rôznymi typmi ľudí, ktorí povzbudzujú ostošesť, Vy si pripadáte ako hviezda a to Vám dáva silu pokračovať ďalej. „Hi five“ s malým špuntom, ktorí fandí pri trati a ani neviem, ako tých pätnásť kilometrov prešlo. Bežím ďalej. „Už len štyri a dám si aj ja“, pomyslím si pri pohľade na skupinku stojacich ľudí s pivami v rukách. Posledné kilometre sú ťažké, ale nemôžem predsa tých fandiach ľudí sklamať, veď tleskajú aj mne. A tak krok po kroku prichádzam k cieľu polmaratónu a nechápem, ako tí ostatní zvládnu ešte jeden okruh. Možno to raz skúsím aj ja. Odbehnuté, hurá! Vydýcham, ponafahujem sa, dám si dúšok vody a idem hľadať našich. Na krku sa mi už blyští medaila, hoci som neskončil v „prvej trojke“. Spolu s vyplavenými endorfínmi je to ten najúžasnejší pocit. Hrhovské strely ešte bežia. Razom sa mením z bežca na povzbudzovača. Zvládli to! Spoločné fotky. Starosta sa snaží, fotí ako drak. Keď raz skončí so starostovaním, určite sa vrhne na umeleckú dráhu, haha. Spoločný obed a cesta domov. Aj taký je maratón v Košiciach.

Úspechy našich:

Vlastimil Horný 3:26:15 – maratón

Richard Wagner 1:41:16 – polmaratón

Jozef Polaček 1:45:11 – polmaratón

Katarína Carter 1:48:50 – polmaratón

Hrhovské strely 3:59:21 – štafeta 4 x ¼ v zložení Mária Semanová, Lívia Vagnerová, Martinka Bednárová a Róbert Čop.



**ĎAKUJEM VŠETKÝM
ZÚČASTNENÝM A TEŠÍM SA NA
ĎALŠÍ ROČNÍK.**

Jozef Polaček

NAŠE – VAŠE PRÁZDNINY

Prázdniny sú síce dávno za nami, ale doprajme si kúsok slniečka aspoň takto v spomienkach na horúce prázdniny. Centrum voľného času neoddychoval, ale práve naopak – pripravil si pre Vás množstvo zaujímavých aktivít, aby nikto, kto vie žiť naplno, nezažil nudu.

V mesiacoch júl a august sme pre deti pripravili prímestský tábor v 2 turnusoch.

Prvý turnus sa rozbehol hneď v júli, trval od 15. do 19. júla 2013. Deti absolvovali turistiku vo Vysokých Tatrách a obdivovali tatranské Štrbské pleso. Po turistike bola na rade zábava, zahrali a vyšantili sa vo Fun Ville v Hozelci a takto príjemne unavení sme sa v poobedňajších hodinách vrátili domov. Užít a dotknúť sa prírody bolo heslo aj nasledujúce dni – v Zoologickej záhrade v neďalekej Spišskej Novej Vsi sme spoznávali zvieratká z mnohých krajín a keďže stále platí, že *v zdravom tele, zdravý duch*, šport sme nevynechali a zahrali (resp. skúsili) si golf. V strede týždňa sme sa vybrali na Spišský hrad. Hľadanie princeznej na hrade úspešné nebolo, princezná bola v danom čase na inom hrade, ale nikoho z nás to neodradilo od hľadania a pátracia akcia pokračovala na Spišskom salaši. Našli sme tam Maľka a Kubka aj s ich ovečkami. Štvrtok sme sa vrátili na golf zdokonaľiť sa v technike a po odohraní sme sa preniesli do sveta rozprávok v MADARAS kine. Návštevu perníkovej chalúčky v podobe chaty spojenej s opekačkou

sme si nechali na posledný deň. Nakoniec to najlepšie... Prešli sme sa krásnou lesnou krajinou, občerstvili sa lesnými jahôdkami. A s bruchom plným klobások sme sa vydali na cestu domov do Spišského Hrhova... Ale predsa len sme stihli ešte jednu zastávku – kúpalisko, na ktorom sme sa vyšantili do príchodu rodičov.

Od 5. do 9. augusta 2013 sme pripravili pre deti druhý turnus prímestského tábora. V prvý deň nášho tábora sme sa vybrali hľadať jaskyňu Zlá diera. Deti boli touto jaskyňou unesené, mať prilby a karbidové lampy bolo perfektné. Objavili sme tam jaskynnú strigu, lebku medveďa, jazierko lásky i dračie vajce. Na vlastné oči sme videli pravú jaskynnú tmú. V utorok sme sa vybrali osviežiť do AQUAPARKU Delňa v Prešove, v ktorom sme dali tobogánom riadne zabrať. Po neúspešnom hľadaní princeznej na Spišskom hrade sme sa ju vybrali hľadať na hrade Stará Ľubovňa. Nenašli sme tam jednu, ale dokonca niekoľko princezien! Najviac nás však očarilo vystúpenie sokoliarov. Po obhliadke hradu sme sa vracali nezabudnuteľnou cestou domov. Vo štvrtok sme absolvovali golfový turnaj a návštevu detského kútika v Spišskej Novej Vsi. V poobedňajších hodinách sme si nasadili čarovné okuliare a preniesli sme sa do 3D rozprávky o Šmolkochoch. Záver nášho prímestského tábora sme ukončili opekačkou na chate a vyšantením sa na našom kúpalisku.

Z oboch turnusov prímestského tábora sme sa domov vracali plní nových zážitkov a príjemne unavení. Tešíme sa na ďalšie leto s našimi deťmi.

V ŠKOLSKOM ROKU 2013/2014 CENTRUM VOĽNÉHO ČASU V SPIŠSKOM HRHOVE DEŤOM I DOSPELÝM PONÚKA KRÚŽKY:

STRELECKÝ, LUKOSTRELBA, MODELÁRSKY, VÝTVARNÝ MŠ, TVORIVÁ DIELŇA, VARENIE, FUTBAL, FLORBAL, CUDZIE JAZYKY (NEMČINA, ANGLIČTINA) A KLUB CVČ.

Tešíme sa na Vás!



a kolektív CVČ v Spišskom Hrhove

... z činnosti Obecného úradu v Spišskom Hrhove...

BULHARSKÝ PROJEKT

Jednou z aktivít, ktorej sa začíname v súčasnej dobe venovať, je bulharský projekt pod názvom **PREDSTAVUJEME INOVATÍVNY MODEL OBECNÉHO SOCIÁLNEHO PODNIKANIA – KROK SMEROM K INTEGRÁCII OHROZENÝCH SKUPÍN V OBCI ČERVEN BRJAG**.

V priebehu minulého roku nás zástupcovia samosprávy z bulharskej obce Červen Brjag prizvali k účasti na svojom projekte. Tento tím ľudí je nadšený z toho, čo všetko a akým spôsobom sa v rámci sociálneho podnikania v našej obci realizuje. Spolupracovali sme s nimi pri príprave návrhu projektu a naše spoločné úsilie bolo ocenené. Projekt bol schválený a obec Spišský Hrhov je jeho partnerom.

Projekt sa začal v auguste 2013, aké aktivity a ciele sa budú realizovať?

Slovenský tím pripraví opis inovatívnej slovenskej praxe – fungovania sociálneho podniku a vypracuje pracovné materiály pre účastníkov projektu. Následne sa vykoná analýza podmienok pre zavedenie obecného sociálneho podnikania v obci Červen Brjag a v iných bulharských obciach, ktorých zástupcovia potom navštívia našu obec s cieľom výmeny praktických skúseností, nápadov, obhliadky obce. Po tomto kroku sa bude pokračovať v implementácii inovatívnych praktík do bulharského systému a vo vypracovaní modelu pre sociálny podnik v obci Červen Brjag. Vypracuje sa marketingová stratégia a biznis plán pre sociálny podnik a uskutoční sa výučba cieľovej skupiny a prvé testovanie modelu v obci Červen Brjag.

Veríme, že príklad dobrej praxe z našej obce sa uplatní aj v bulharskej obci, a tak prispejeme k zlepšeniu životnej úrovne a možno i k riešeniu nezamestnanosti.

Tešíme sa na medzinárodnú spoluprácu...

Ivka Richtarčíková, OcÚ Spišský Hrhov

CESTA ZA POZNANÍM

V mesiacoch máj - jún navštívili našu základnú školu žiaci rôznych škôl. V rámci celodenného výletu absolvovali výučbový program *Cesta za poznáním*.

Program začínal tajomne - rozprávkou. Deti s napätím počúvali. Po úvode nasledovalo plnenie úloh spojené s prednáškou o účinkoch poznávaných liečivých bylín. Deti skladali bylinkové puzzle, piekli v tradičnej peci vlastný chliebík, ktorý si mohli ochutiť bylinkami zo školského polička. Najlepšie chutnal ešte teplý.. Mali sme možnosť spoznať a ochutnať bylinkové čaje rôznych chutí a vôní. Po dobrom obede sa niektorí presunuli pešo, menší na konskom povoze do areálu BIOFARMY. V prípade dobrého počasia mohli využiť aj možnosť navštíviť tunajšie kúpalisko.

Plní zážitkov a nových poznatkov odchádzali od nás s úsmevom.

MVDr. Daniela Hanulová

HARHOVSKE ČUDA A ZABAVISKA 2013

Tohtoročné augustové *HARHOVSKE ČUDA A ZABAVISKA* začali prehliadkou kaštieľa a bývalej pálenice. O tieto historické súčasti Spišského Hrhova bol veľký záujem, zaujímavým výkladom prehliadku spestrili Michal Kovalík (objekt kaštieľa) a Valentín Kovalík spolu s Vladimírom Dzurňákom (objekt pálenice).

Hudobný program odštartovala skupina *YELLOWWE* z Bardejova. Za nimi, síce s malým meškaním, ale predsa, Igor Kmeťo. Folklórny súbor Domaňovčan nám vniesol do obce kúsok kultúrneho dedičstva v podobe ľudových piesní. Záverečnou bodkou piatkového programu alebo skôr čerešničkou na torte bol náš slávny *HARHOVSKÝ BIG BAND*. Pobavil a roztancoval všetkých prítomných.

Sobota začala v športovom duchu súťažami organizovanými CVČ, ZŠ s MŠ v areáli školy i na kúpalisku. Naši malí bežci si zmerali sily pre začatím *HARHOVSKEJ DESIATKY*, ktorej prvý ročník prebehol bez zranení a do cieľa dobehli všetci registrovaní bežci - v počte 55.

Tento ročník *HARHOVSKÝCH ČUD A ZABAVISK* bol výnimočný aj tým, že sa uskutočnilo prvé *STRETNUTIE RODÁKOV NAŠEJ OBCE*. Začalo slávnostnou svätou omšou a pokračovalo v kultúrnom dome. Žiačky miestnej ZUŠ roztancovali žilky rodákov a hudobnú niť neprestrihol ani Miško Smetanka. Viete si predstaviť krajšiu a vhodnejšiu chvíľu na krst knihy *MIKROREGIÓN SPIŠSKÁ OBČINA* ako práve na stretnutí rodákov Spišského Hrhova?



Krstným otcom sa stal *ANDREJ KISKA*. A kým sa rodáci zhovárali a spomínali na časy strávené v našej obci, deti už pri fontáne hľadali ihlu v kope sena, hasiči sa pripravovali na útok a zdatní junáci naháňali po parku svoje ovečky. ☺

O 17. hodine v amfiteátri zahrala a zaspievala *KATKA KNECHTOVÁ* so svojou skupinou.

Po nej nám zahral a pobavil skvelý *MICHAL ČERVIENKA*, ktorý so svojím akordeónom mnohým doslova vyrážal dych.

Pokrstila sa aj nová *PUBLIKÁCIA O SPIŠSKOM HRHOVE*, ktorej krstným otcom sa stal Doc. PhDr. *IVAN CHALUPECKÝ*.

Nezabudnuteľným záverom programu boli nepochybne *DOŽINKY*, ktoré boli nostalgickým pripomenutím dávnych ľudových zvykov a tradícií. A ani tento krát sme nezabudli na lámanie rekordov. Vďaka, šikovní majstri!

ĎAKUJEME VŠETKÝM, KTORÍ PRIŠLI A PRISPELI TAK SVOJOU PRÍTOMNOSŤOU K SKVELEJ ATMOSFÉRE A DOBREJ NÁLADE, KTORÁ TU PO CELÉ DVA DNI VLÁDLA. AK BY STE, KTOKOJEK Z VÁS, MALI NÁPAD, AKO TRADIČNÝ FESTIVAL VYLEPŠIŤ, BUDEME VEĽMI RADI.

A aby sme nezabudli: tešíme sa na Vás na XII. ročníku *HARHOVSKÝCH ČUD* A *ZABAVISK* v auguste 2014!

Zuzana Kučerová



HRHOVSKÝ BIG – BAND



Ani na tohtoročnom ročníku *HARHOVSKÝCH ČUD* A *ZABAVISK* nemohlo chýbať vystúpenie skupiny *Hrhovský BIG BAND*, ktorá sa teší všeobecnej obľube a svojím vystúpením opäť milo prekvapila. Myšlienka založiť skupinu, ktorá bude zložená z poslancov obecného zastupiteľstva a bude ju dirigovať starosta, skrsla poslancovi Miškovi a starostovi Vladkovi. Názov skupiny vznikol zo slova *Big Bang* – čo v preklade znamenalo veľký tresk. Pravdou je, že vystúpenie tejto hudobnej formácie (podľa slov Miša – hudobnej deformácie) niekedy veľký tresk naozaj aj pripomína ☺.

PAMÄTÁTE SA NA ICH PRVÉ VYSTÚPENIE?

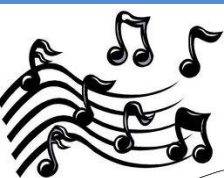
Prvú pesničku, ktorej slová aj hudbu zložil Miško „*Dneška čuda začíname, z radoscú Vam my zahrame...*“ hrali hneď na začiatku a tá sa stala ozajstným hitom. Stala sa vlastne aj ich hymnou a bez nej by zaiste

ČUDA nemali ten správny hudobný šmrnc. Paľko obohacoval nielen svojím nenapodobiteľným múzickým umením - hraním na čineloch a husliach, ale aj neobyčajnými tanečnými kreáciami, z ktorých „graciózo erectus“ vstúpilo doslova do dejín hudby. Mimko hral na klávesoch, ale svojím originálnym odevom taktiež prejavil výnimočné estetické cítenie a cit pre vkus. Mirko výrazne posilnil dychovú sekciu svojou hrou na trombóne. Jeho sólo vyrážalo dych nielen poslucháčom, ale aj jemu samotnému. Mišo hral už na všeličo - píšťalky, gajdy, fujaru, klávesy, bicie, ale jeho najexkluzívnejším číslom bolo hranie na dvoch píšťalách naraz - a to nosom. Spoluhráči ho povzbudzovali, aby nabudúce zahral okrem úst a nosa, aj na nejakom inom otvore tela. Vyjadril sa, že skúsi uchom. Ďalšími členmi kapely boli: Dávid Dzurňák, Tomáš Richtarčík a Milan Richtarčík. Títo umelci nielen akordeónom, ústnou harmonikou a perkusiami, ale predovšetkým vkusnými kostýmami, potešovali hlavne ženskú časť publika. Vkusné a originálne oblečenie kapely sa popri instrumentalistickej veľkosti účinkujúcich stalo jednou z jej charakteristických črt.

V ďalšom roku sa repertoár *BIG BANDU* rozšíril o ďalšiu skladbu Hrhovskú, ktorej text skomponoval sám starosta a hudbu robil opäť Michal Smetanka. Zaujímavosťou bola časť s prvkami rapu, ktorý interpretoval hosť - Martin Molčan, slávny rusnácky raper z Kurova. Kapela vtedy zažila taký úspech, ktorý by jej mohol závidieť ne jeden profesionálny súbor.

Posledné vystúpenie sa už približovalo k hviezdny praktikám, keďže *BIG BAND* odohral celý koncert a to dokonca v obmedzenom počte účinkujúcich, keďže príprava bola napriek dĺžke programu neuveriteľne rýchla (teda skoro žiadna). Miernu „neistotu“ a „kolísavosť rytmov“ na pódiu nezapríčinili len nápoje požitú pred vystúpením, ale aj očakávanie narodenia syna účinkujúceho Mima Glevického. Okrem stálych členov - Mima, Mira, Paľa, Miša a dirigenta Vlada, bolo prekvapením účinkovanie ďalších hudobníkov, ktorí mali s *BIG BANDOM* prvýkrát tú česť hrať (podľa ich vyjadrení aj poslednú česť hrať). Účinkovanie nových členov - Andreja Smetanku (mladého bubeníka pôvodom z Hrhova), MUDr. Vlasta Horného (najlepšieho saxofonistu neurológie spišskonovoveskej nemocnice), Fera Pištu (najlepšieho saxofonistu z Popradčanov žijúcich v Hrhove) a Slava Hamburga (najlepšieho hráča na rozbité bubny), dodalo tradičnému zoskupeniu ten správny punc. Okrem vlastných kreácií a stálych hitov zazneli aj slágre od svetových hudobných hviezd a ľudové piesne vo svojských, vlastných aranžmánoch.

Či uvidíme a učujeme túto slávnu hudobnú formáciu aj na ďalších čudach a zabaviskach nevedno, podľa slov hudobníkov to závisí od programu svetového turné a množstva kvalitných nápojov, ktoré im je starosta schopný zabezpečiť. A to množstvo je veru úctyhodné, takže starosta nabudúce zvažuje radšej lacnejší Rolling Stones. V každom prípade želáme našej skupine veľa tvorivých nápadov a radosť zo spoločného muzicírovania.



Mária Semanová

TEPLO NAD ZLATO

DREVNÁ ŠTIEPKA AKO PALIVO?

V súčasnosti ľudia zápasia s čoraz vyššími cenami za vykurovanie. Znížiť si účty sa snažia najmä zatepľovaním, ale mnohí rozmyšľajú aj nad zmenou paliva.

Najväčšou výhodou plynu je jednoduchá obsluha. Stačí na termostate nastaviť správnu teplotu a radiátory začínajú hriať. Netreba zháňať drevo či uhlie, ani niekoľkokrát za deň prikladať do kotla. Kúrenie plynom je čisté a pohodlné. Mnoho ľudí si ešte pamätá, keď to bolo inak. Ak v noci nevstali a nešli priložiť, ráno sa zobúdzali do zimy. Ak chceli znova zakúriť, museli najprv vyčistiť kachle a vyniesť popol.

Lenže drevo je v posledných rokoch lacnejšie ako plyn. Je to snáď najstaršie, prvotné a teda tradičné palivo na výrobu tepla. Technológia výroby tepla sa však za uplynulé obdobie podstatne zmenila. Drevo ako palivo môže mať rôznu podobu – môže byť využívané ako kusové, drevný odpad vo forme odrezkov alebo ako špeciálne upravené palivo vo forme štiepok, peliet alebo brikiet.

Drevná štieпка je čiastočne spracované drevo, ktoré sa vyrába drvením drevnej hmoty na malé kúsky. Často ide o kalamitné a odpadové drevo z lesov, je to však čistá prírodná hmota bez akýchkoľvek prímiesí. Výhodou využívania drevoštiepky je teda zníženie emisií a použitie obnoviteľného zdroja paliva.

Moderné kotly na drevo, štieпку, drevené pelety či brikety vyžadujú oveľa menej starostlivosti. Napríklad zásobník na pelety stačí naplniť len raz za niekoľko dní. Splynovací kotol na drevo, po ktorom zostáva výrazne menej popola ako v klasickom kotle, vyžaduje prikladanie dreva dva až trikrát denne.

V súvislosti s prebiehajúcou rekonštrukciou zastaraných tepelných rozvodov v **telocvični základnej školy s materskou školou**, kvôli obrovským stratám a tým zvyšujúcich sa finančných nákladov vzniknutých únikom tepla, bolo nevyhnutné zrušiť starý 30-ročný teplovod z budovy základnej školy. Tieto skutočnosti viedli k zmene vykurovania telocvične s použitím paliva - **drevnej štiepky**.

Celá technológia pozostáva z:

kotla - teplovodného výmenníka (spaliny - voda), automatického zariadenia na spaľovanie sypkého dreveného odpadu so zásobníkom na palivo, ktoré tvorí spaľovacia komora s klapkou proti preplneniu paliva, šnekový závitový podávač s prevodovkou a motorom, rozvod pre požiaru vodu s termoregulačným snímačom, ventilátor s reguláciou otáčok, riadiaca jednotka s rozvádzačom a kompletne elektroinštalačné rozvody pre pripojenie meracích, regulačných a silových prvkov.

Ako táto úžasná vecička funguje?

Do zásobníka sa v závislosti od počasia raz, maximálne dvakrát denne nasype palivo - piliny, hobliny, drevná štieпка o vlhkosti 30 až 50%. Dávkovanie paliva je automatické, z riadiaceho panela. Prostredníctvom šnekového podávača sa palivo dostane do spaľovacej komory.

Ešte malé „kozmetické úpravy“ a kotolňa na drevoštieпку pre telocvičňu sa postaví zoči voči blížiacej sa zime. Veríme, že v konkurencii obstojí a v čase mrazivej zimy sa všetci zhodneme, že teplo je nad zlato...



**Mgr. Martina
Bednárová**

HRHOVSKÉ SLUŽBY V OBCI

HRHOVSKÉ SLUŽBY sú obecnou firmou našej obce od roku 2005. Firma vznikla na základe programu rozvoja a podnikania, ktorá má 15-20 zamestnancov podľa obtiažnosti a plánovania prác v obci. Firma začala oficiálnou cestou zamestnávať občanov, ktorí si napriek ochote pracovať neboli schopní (z objektívnych, ale aj subjektívnych dôvodov) nájsť prácu.

Mnohí naši obyvatelia možno nevedia, že v obci je zriadená takáto firma, a tak si ju podľa trochu predstaviť. ☺

Obecná firma, ak ste si všimli, zamestnáva predovšetkým dlhodobo nezamestnaných občanov z jednoduchého dôvodu – z dôvodu zníženia nezamestnanosti v našej obci, čo je, myslím si, logické, keďže súčasný pracovný trh ponúka to, čo ponúka. Úprimne povedané, máme šikovných zamestnancov. Obecná firma zrealizovala v obci mnoho stavieb, či sú to bytovky, drobné stavebné práce alebo revitalizácia centrálnej zóny, kde aj naši zamestnanci pridali ruku k dielu. Hrhovské služby sú prevádzkovateľom kúpaliska, toho roku máme za sebou tretiu úspešnú sezónu, kde čistý zisk 6 000,00 eur bude využitý pre ďalšie skvalitnenie služieb na kúpalisku. Túto letnú sezónu navštívilo kúpalisko vyše 6 200 návštevníkov a už teraz sa tešíme na ďalšie leto. V krátkosti, z každého rožka troška. Na tohtoročných ČUDACH A ZABAVISKACH sme mali v amfiteátri stánky s občerstvením, pričom zisk bol použitý na časť vyplatenia vystupujúcich hudobníkov.

Obecná firma bola niekoľkokrát ocenená na Európskom fóre a model fungovania obecnej firmy začína byť kopírovaný v rôznych kútoch Slovenska a EÚ.

Výsledkom niekoľkoročného snaženia je nielen prosperujúca obecná firma, ale aj fakt, že je mnoho ľudí pripravených pre samostatnú pracovnú činnosť.

Manažérmi HRHOVSKÝCH SLUŽIEB sú Jozef Seman a Peter Bosák.



Mgr. Lívia Vagnerová

ZÁKLADNÁ UMELECKÁ ŠKOLA SNP 363/13, 053 02 SPIŠSKÝ HRHOV

Slávnostne sme otvorili nový školský rok 2013/2014. Aj v tomto školskom roku pre deti aj dospelých pripravujeme umelecké vzdelanie na našej základnej umeleckej škole.

PONÚKAME:

- ☞ hudobný odbor – husle, klavír, gitara, akordeón a spev
- ☞ tanečný odbor
- ☞ výtvarný odbor
- ☞ literárno-dramatický odbor

Aj počas prázdnin sa u nás pracovalo: pripravili sme program pre hrhovských rodákov, ktorí nás navštívili počas slávností HARHOVSKE ČUDA A ZABAVISKA, vynovili a umelecky spríjemnili priestory a chodby školy.



Mgr. Dana Slejzáková,
riaditeľka ZUŠ Spišský Hrhov

NAŠA TRIEDA



Letné prázdniny ubehli veľmi rýchlo a po krásnych horúcich týždňoch strávených na kúpaliskách, priehradách, horách, pri starých rodičoch či pri mori sme sa opálení a plní zážitkov vrátili do školy. Niektorí s radosťou, iní by si dni ničnerobenia radšej predĺžili.

Kým žiaci našej školy počas prázdnin oddychovali, priestory našej školy boli rekonštruované. Nový vzhľad dostala aj II.A trieda, kde moderné plastové okná nahradili staré drevené, vymenená podlaha a nové umývadlo tiež skráslili priestory našej triedy. Najvýraznejšou zmenou však prešli steny, ktoré dostali nádhernú, príjemnú zelenú farbu.

Čo je však ešte dôležitejšie pre skvalitnenie vyučovacieho procesu, na mieste starej kriedovej tabule máme v triede bielu, fixovú, na ktorú môžeme písať, počítať i kresliť bez toho aby sme dýchali kriedový prach. Na výstavku prác bude slúžiť nová nástenka a na čo sa tešíme asi najviac, je učenie sa prostredníctvom interaktívnej tabule.

Ako vynovenú triedu vnímajú tí najdôležitejší, teda žiaci, ktorí sa v nej budú učiť, ilustrujú nasledovné vyjadrenia detí:

TIMKA: „Naša nová trieda je veľmi pekná.“

KIKA: „Naša trieda sa mi teraz oveľa viac páči.“

TOBIK: „Triedu som už videl trochu z ihriska a veľmi som sa tešil do školy, aby som si ju mohol vidieť celú, pretože už aj zďaleka vyzerala pekne.“

SABÍNKA: „Veľmi som sa tešila na september a na novú triedu.“

DÁVID: „Keď som v septembri vošiel do triedy, až som otvoril ústa aká je trieda krásna.“

DAMIÁN: „Z tej peknej zelenej farby v našej triede sa mi až rozžiarili oči.“



Mgr. Mária Schneiderová

VAŠA STOPA V NAŠEJ OBCE

Určite už všetci viete o krádeži sochy v našej obci. Bola to socha harmonikára, ktorá sa slávnostne osadila počas *HARHOVSKÝCH ČUD A ZABAVISK* minulý rok. Táto socha sa k nám už zrejme nevráti. Ako sa ukázalo, netrápi to len nás, ale aj rodákov, ktorí v našej obci už dlho nežijú. A nielen to, ale aj *výzor* obce a jej skráslenie.

So zaujímavou myšlienkou prišla za starostom obce jedna takáto *rodáčka*. Čo tak namiesto zmiznutej sochy osadiť novú, ktorú by sponzorovala ona sama?! Myšlienka sa pomaly rozvíjala, až prišiel ďalší nápad. Skrásliť obec viacerými hodnotnými kúskami. A tak sa touto myšlienkou zaoberalo aj obecné zastupiteľstvo na svojom októbrovom zasadnutí. Poslancom sa, rovnako ako starostovi, tento nápad zapáčil. Všetky sochy budú vyrobené z rovnakého materiálu - kovu. *Investor* príde s iniciatívou a poslanci schvália návrh sochy, rovnako ako jej umiestnenie v obci. Do chodníka sa k soche následne umiestni tabuľka, kde bude uvedené meno sponzora. Je to nová myšlienka, no veríme, že tak, ako sa myšlienka zapáčila poslancom obecného zastupiteľstva, tak sa zapáči aj ostatným obyvateľom našej obce..

Ak teda poznáte niekoho, kto by mal záujem, prípadne Vy sami chcete skrásliť prostredie, v ktorom tu žijeme, nech sa páči. S radosťou uvítame každého záujemcu.

Katarína Zvancigerová

MILÍ ŠPORTOVÍ PRIATELIA, V SPIŠSKOM HRHOVE SA KONEČNE HRÁ 1.TRIEDA!

Ale poďme pekne poporiadku. Od mojej poslednej správy o futbale v tomto občasníku sa veľa zmenilo. A to nielen v seniorskom mužstve. Po prezimovaní na 1. mieste v 2. triede sme s mužstvom dospelých začali veľmi dobre a v chuti vyhrávať sme pokračovali aj v jari. Darilo sa nám, nosili sme domov body aj z vonkajších zápasov. Vedenie v tabuľke priebežného poradia sme si s prehľadom udržiavali. To, čo sme si predsavzali, sa nám darilo plniť takmer do bodky. V súťaži sme z 26 zápasov 21 vyhrali, 2 krát sme remizovali a utrpeli sme len 3 prehry. Nakoniec sme súťaž po dobrých výkonoch so šesť bodovým náskokom vyhrali a spolu s druhým v poradí - TJ Toporec - postúpili do najvyššej súťaže dospelých riadenej Podtatranským futbalovým zväzom - 1.“ČEZ” triedy.

Prestávka po skončení sezóny bola veľmi krátka, nakoľko v najvyššej súťaži je až 16 družstiev a len v jeseni je potrebné odohrať 15 zápasov + nejaké predohrávky. Spomínanú prestávku sme využili plodne, odohrali sme množstvo prípravných zápasov doma aj vonku. Pre nás novú súťaž sme nezačali celkom dobre a, ako to už býva, hneď v prvom zápase sme zaplatili nováčikovskú daň a prehrali vo Vrbove 3:2. Nasledovali zápasy, kedy sa chlapci oľukávali a získavali skúsenosti s omnoho lepšími kolektívami než sú v nižších súťažiach. Prvá výhra prišla už v druhom kole, avšak po nesmierne ťažkom boji s Lučivnou: vyhrali sme 2:1. Našou prioritou v ďalšom priebehu bolo vyhrávať domáce zápasy a z vonku niečo priniesť, pokiaľ sa bude dať. Po jedenástich odohraných kolách máme na konte 5 výhier, 1 remízu (bohužiaľ doma) a 5 prehier na ihriskách súperov. So skóre 24:16 sme zatiaľ na peknom 6. mieste. Za dobrými výkonmi sú samozrejme domáci hráči, ako aj posily z MŠK Spišské Podhradie, s ktorým máme stále nadštandardné vzťahy a plodnú spoluprácu.

V mládežníckom kolektíve došlo k jednej zásadnej zmene. Družstvo žiakov v konečnom poradí súťaže U15 - 2.triedy „B” skončilo na slušnom 10. mieste. V sezóne sa im podarilo z 22 zápasov uhrať 9 víťazstiev, 1 remízu a 12 prehier. Po skončení súťaže sme mali dilemu, či aj v nasledujúcej sezóne budeme mať dosť mládežníkov na vyskladanie žiackeho družstva. Nakoniec sme sa rozhodli, že nedostatok žiakov vyriešime len prihlásením družstva dorastencov.

Samozrejme, v budúcnosti plánujeme žiakov znovu prihlásiť - pokiaľ to demografia a financie dovolia. Dorastencov sme prihlásili do súťaže U 19 - 1. trieda sk. "B", kde štartuje 11 mládežníckych družstiev. V doterajšom priebehu si chlapci vedú celkom dobre, po siedmich kolách sú na peknom 7. mieste. Nové družstvo v novom fyziologickom rozmere sme samozrejme museli vybaviť sadou nových dresov, keďže žiacke sú im malé a dresy Áčka poväčšine ešte veľké. Chlapci sú dobrá partia šikovných mladých futbalistov, ktorým nechýba chcenie - čo je na tomto športe najpodstatnejšie. Stále je ich však málo. Pokiaľ viete o niekom, kto chce a môže trénovať a hrať, pošlite ho k nám (a vôbec to nemusí byť Hrhovčan...)

Pevne veríme, že sa nám v nových súťažiach a novom zložení bude dariť, budú nás obchádzať zranenia a kartové tresty, fanúšikovia ostanú verní, pivo bude naďalej chutiť a že sa celková kvalita a záujem o futbal bude u nás neustále zvyšovať. A na záver sa, samozrejme, už obligátne, chcem poďakovať všetkým, ktorí sa okolo futbalu u nás točia a akýmkoľvek spôsobom pomáhajú zlepšovať jeho kvalitu, ale aj vytvárajú podmienky pre jeho ďalší rozvoj v našej obci. Športu zdar, futbalu zvlášť a ako inak, tlačovým besedám obzvlášť!

Mimo Glevický



SPIŠSKÝ HRHOV V ROKOCH 1945 – 1989

ŠPORTOVÁ ČINNOSŤ

Najpopulárnejším športom v povojnovom období dejín Spišského Hrhova bol futbal, ktorému sa mohla mládež spočiatku venovať na väčšej rovnej ploche pri cintoríne. Účtovník detského domova Jozef Solčáni v rokoch 1948 – 1951 začal priučať chlapcov pravidlám i technike hry, čo sa stalo základom organizovaného futbalu v obci. Robili sa zbierky na zakúpenie dresov, kupovali vyradené kopačky, skladalo sa na lopty.

Ako futbalové ihrisko slúžil malý kúsok na hospodárskom dvore, kde sa odohrávalo aj prvé súperenie s mužstvom zo Spišského Hrušova. Neskôr sa organizovali futbalové zápasy s Dravcami, Bijacovcami, Klčovom, Spišským Štvrtkom, ale aj Spišským Podhradím. Na zápasy sa cestovalo konským povozom, na bicykloch i peši. V 50. rokoch sa už hral organizovaný futbal na ihrisku za bývalým pokusným poľom. Založená bola Telovýchovná jednota Sokol a dokonca vytvorené dve mužstvá: A a B. Pri začiatkom spišskohrhovského futbalu stáli Jozef a Ondrej Slivkovci, František a Anton Albertovci, Anton Janečko, Valent Kovalik, Oto Kubík, Ladislav Jasenák, Tomáš Hric, Emil Bosák, Imrich Holotňák a ďalší. K zanieteným organizátorom športu v obci patril Ján Kožuško. S mládežou dokázal pracovať aj miestny rímskokatolícky farár Ján Fabián. Bol takým zanieteným futbalistom, že chcel za TJ Spišský Hrhov dokonca hrať futbal, ale nedostal povolenie od spišského biskupa..

úryvok z knihy SPIŠSKÝ HRHOV

A PRIESTOR OŽÍVA...

Prvého augusta sme plní očakávania konečne naštartovali krovinorezy a motorové pily a pustili sa do prvej etapy komplexnej obnovy parku, ktorým veľaokrát väčšina z nás len prechádza, no mnohí pamätajú jeho slávu a nesmiernu hodnotu. To všetko však začalo oveľa skôr.

V roku 2010 skupina naivných študentov založila asociáciu SARAHS, ktorej prvým stredobodom pozornosti bol park v Spišskom Hrhove, moja srdcová záležitosť. Prebehla tu medzinárodná letná škola, počas ktorej sme spracovali inventarizáciu stromov - hodnotenie aktuálneho stavu drevín pod vedením Ing. Netolického, zakladateľa jednej z najúspešnejších realizačných firiem oboru záhradná a krajinárska architektúra v Českej republike. Táto dokumentácia je vnímaná ako východisko pre akékoľvek ďalšie snahy obnovy historickej zelene. Bolo to teda predpokladom ďalších aktivít.

O rok na to prebehol druhý ročník medzinárodnej letnej školy pod patronátom medzinárodného výmenného programu CEEPUS a v súvislosti s naším parkom vznikla rámcová vízia jeho využívania v budúcnosti. Vízia študentov, ktorí sa s jeho hodnotou a krásou mali možnosť zoznamovať iba dva týždne čo by mohlo viesť k objektívnejšiemu pohľadu. Do tejto vízie však zabudli zakomponovať potreby miestnych: zdroj železa do zberu, „pokrivy pre domáce“, dreva do kozubu, čohokoľvek iného čo sa dá speňažiť, čím sa dá vyložiť chodník a podobne. Nehovoriac o možnosti vyviezť smeti, sklo, nepotrebné pneumatiky alebo možnosti skrátenia si cesty k ihrisku autom, traktorom či dokonca „štworkolkou“, a keby rovno cez parter okolo fontány. Proste na to pri navrhovaní nemysleli. Šlo im o verejný priestor pre ľudí, ktorí môžu niekde relaxovať,

stretávať sa a podobne. Priestor pre ľudí, ktorý im ale nepatrí, síce ho môžu plnohodnotne užívať.

Následne sa nám podarilo získať prostriedky na obnovu fontány, čo bolo posunom od papiera a ceruzy k reálnym veciam, ktoré je v parku zreteľne vidieť. Obnovu fontány považujeme za začiatok znovuzrodenia parku pre nás všetkých, ktorí v ňom radi trávim čas. Samozrejme, že sa okolo fontány začali rýchlejšie hromadiť odpadky, ale to bolo dôkazom, že sem niekto chodí. Zanietenie ľudí v SARAHS v spojení s iniciatívou ďalších osobností Spišského Hrhova viedlo k hľadaniu väčších prostriedkov, vďaka ktorým by sa mohol park vrátiť do svojich najkrajších rokov.



A podarilo sa spracovať žiadosť o dotáciu Ministerstva kultúry, a aj napriek vyradeniu z dotačnej schémy, naťahovačkami so znením príslušných právnych predpisov dobojovať do úspešného konca - alebo skôr začiatku - podpisom zmluvy o dotačný príspevok. Dovolím si podotknúť, že vlastníka ani správcu parku to nestálo vôbec nič.

Po podpise nasledoval výber zamestnancov, ktorí by mali 4 mesiace pracovať v projekte „Zapojenia nezamestnaných do obnovy kultúrneho dedičstva“. Tento výber sa však nezaobišiel bez ohováraní, výčitiek a nadávok, a to len kvôli mojej posadnutosti vybrať tých najlepších. Preto dnes môžem povedať, že na všetkých, ktorých v parku stretávate s metlou, pílkou či krovinnorezom, som nesmierne hrdý, lebo každý z nich odvádza úžasnú prácu s nadšením, humorom a myslím, že aj v dobrej pracovnej atmosfére. Tu si dovoľm všetkým úprimne poďakovať a venovať im týchto pár riadkov.

Od 1. augusta do konca novembra sa pokúsime splniť prvú - najpotrebnejšiu časť obnovy parku. Začali sme očistením chodníkov a ciest, výrubom náletov, poškodených a nebezpečných drevín a obnovením pôvodnej drevinnej skladby parku. Pokúsime sa skúšobne napustiť pôvodný rybník a obnoviť priehľad na Spišský hrad - jednu z najvýznamnejších hodnôt nášho parku. Ale v podstate len kosíme, pílime a nachádzame fragmenty pôvodnej štruktúry parku (Len sa prosím nebojte, bude nasledovať aj výsadba drevín). A myslím, že všetkých nás to baví, pretože každým dňom je za nami vidieť kopa práce. Ktokoľvek by mal záujem o našej práci vedieť viac, neváhajte za nami prísť a radi Vám povieme, prečo to robíme a k čomu to bude v budúcnosti dobré.

Pozornosť musím venovať aj konšpiračným teóriám, fámam a novým hrhovským témam. Viac ako tri desaťročia sa do parku nezasiahlo komplexným spôsobom s cieľom celkovej obnovy chodníkov a ciest, trávnatých plôch, rybníka, drevinnej skladby...ale aspoň bolo ticho, nikomu neležali v žalúdku tie kopy dreva, ktoré sa v parku zrazu objavili, zásahy do porastov, pokosená „pokriva“, ktorej už bude nedostatok... A mohol by som pokračovať, ale nechcem, aby tento text vyznel pesimisticky. No myslím si, že by bolo fajn, ak by sa niektorí nad svojimi výroky zamysleli. Aj tí, ktorí neraz nemali problém smeti vysypať priamo do parku, odniesť si nejaké to kilečko železa do zberu či aj po upozornení kúpať svojho psíka vo fontáne, odhadzovať odpadky, jazdiť štvorkolkou priamo po parteri a podobne.

Na druhej strane som v mene všetkých zainteresovaných v tomto projekte vďačný za každé pekné slovo, podporu a vyjadrenie nadšenia. Dodáva nám to viac energie a motivácie počas každého dňa namáhavej a zodpovednej práce. Aj za tým málom je totiž kopa príprav, administratívy, hľadania najjednoduchších riešení a ciest. Preto neváhajte za nami kedykoľvek prísť a prehodiť pár slov. Určite sa dozviete niečo, čo sme pred pár dňami ani my netušili, lebo sami často prichádzame na nové a úžasné veci. Vážne.

**V SPIŠSKOM HRHOVE PROSTE
EXISTUJE PARTIA BLÁZNOV,
KTORÝM NIE SÚ VEREJNÉ ZÁUJMY
UKRADNUTÉ...**

**Ján Salanci, Daniel Lapšanský
za tím SARAHS**



ODPAD NÁŠ KAŽDODENNÝ __2. časť

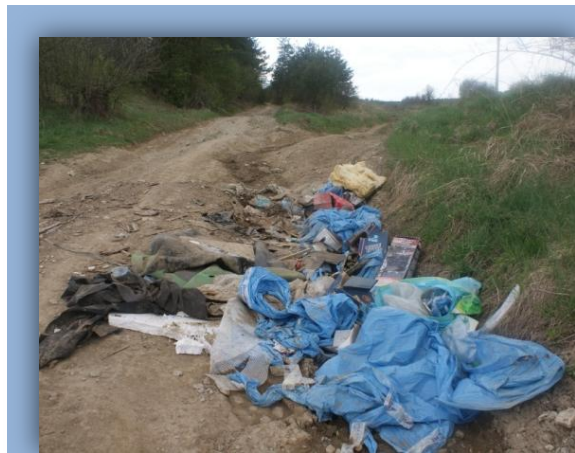
V minulej FEME sme písali o triedení komunálneho odpadu a o zmene partnera na jeho odvoz a zhodnocovanie. Pre niektoré nejasnosti ohľadom triedenia ešte raz upozorňujeme, že **plast a kovové obaly** sa zberajú a odvážajú spolu v jednom termíne. Môžete ich dávať dokonca do jedného vreca (nádoby). Náš partner má magnetickú triediacu linku, na ktorej tento odpad vytriedi. Chceme vás informovať aj o vzniku regionálneho združenia trinástich obcí (od Spišského Hrhova po Branisko) SEPARO za účelom spolupráce pri realizácii separovaného zberu odpadu, prípravy projektov a žiadostí na získanie finančných zdrojov z Recyklačného fondu SR, prípadne z iných zdrojov. Už bol podaný prvý projekt, ktorým chceme zabezpečiť dostatočný počet zberných vriec, kontajnerov a zberných nádob pre občanov, školy a organizácie v obci. Sídlo združenia je v Spišskom Hrhove. Aj týmto spôsobom sa snažíme udržiavať náklady na odpadové hospodárstvo na terajšej úrovni, aby sme nemuseli zvyšovať poplatky pre domácnosti. K tomu je ale potrebná iniciatíva aj všetkých vás k dôslednému triedeniu odpadu. Vieme, že štát pripravuje výrazné zvýšenie poplatkov za uloženie netriedeného komunálneho odpadu na skládky. Ak nechceme poplatky za odpad zvyšovať aj v obci, vedie k tomu len jedna cesta - znižovať množstvo netriedeného odpadu, čiže dôkladne separovať.

Všetci si musíme uvedomiť, že obec musí zo zákona premietnuť všetky náklady na likvidáciu odpadov do poplatku pre občanov s trvalým pobytom v obci. Na jednej strane chceme nízke poplatky a na druhej strane sami sebe vytvárame podmienky na ich zvyšovanie. Napríklad **čierne skládky**. V tomto roku sme na ich odstraňovanie zbytočne vyhodili nemalé peniaze, ktoré musíme premietnuť do poplatku pre občanov. Tieto skládky vytvárajú jednotlivci, no náklady na ich likvidáciu znášame všetci. Títo „humusáci“ (iné pomenovanie pre nich nájsť neviem) trpezlivo a s nemalým úsilím vynášajú a vyvážajú svoj odpad na cudzie pozemky. Deje sa to napriek tomu, že každý obyvateľ obce má možnosť sa odpadu zbaviť legálnym spôsobom. Komunálny odpad zbierame od všetkých a bez množstevného limitu (ak ho umiestnite v deň zberu k Vašej zberovej nádobe – konve, všetok Vám bude odvezený). Okrem toho funguje triedený zber odpadu, kde sa určitý odpad bezplatne zbiera v určitých intervaloch. Zároveň funguje aj obecné kompostovisko, kde môže každý bezplatne uložiť biologicky rozložiteľný odpad. V prípade stavebného odpadu, prípadne čistej stavebnej sute alebo prebytočnej zeminy je možné takýto druh odpadu v niektorých prípadoch aj bezplatne zhodnotiť. Napríklad, prebytočnú nekvalitnú zeminu alebo čistú stavebnú suť vieme spravidla použiť na zásypy

rôznych miest alebo stavieb. Len treba kontaktovať zodpovedné osoby, t.j. najlepšie kontaktovať obecný úrad a pýtať sa na možnosť, ako naložiť s odpadom, ktorého sa potrebujete zbaviť. Zamestnanci obecného úradu zväžia momentálne možnosti a následne (aj keď možno nie hneď) Vám poskytnú potrebnú informáciu. Tak predídete možným problémom a prípadným pokutám a následne odstráneniu tohto odpadu na riadenú skládku odpadov.

Asi najviac viditeľná divoká skládka odpadu je na „starej hrhovskej ceste“. Začína hneď na konci Ulice osloboditeľov vyhodnenými plastovými fľašami, nepotrebným oblečením, pneumatikami, rozobratými elektrospotrebičmi atď. Pokračuje kôpkami z vysypaných fúrikov a ďalej sú už vysypané celé vlečky. Je to smutná vizitka celej našej obce. Po tejto ceste vstupuje do Spišského Hrhova väčšina peších a cykloturistov od Levoče. Paradoxom je, že podobný obraz nenájdeme na tejto ceste z opačnej strany, pri vstupe do Levoče, aj keď je tam veľká záhradkárska osada.

Taktiež v okolí „starej hrhovskej“ prebieha výstavba diaľnice, pohybuje sa tam množstvo vozidiel a ľudí, no nenájdete tam žiaden odpad a neporiadok. Takže sa pýtam: „Máme to my, Hrhovčania v génoch?“ Lebo takých znečistených lokalít je v Spišskom Hrhove viac ako dosť. Sú to prakticky všetky brehy potokov a rokliny, ku ktorým vedie nejaká cesta alebo chodník z obce. Keď sme vykonávali kontrolu divokých skládok v máji (pozri foto), až 90 % ich zloženia bol odpad, ktorí nám bezplatne odvezú priamo z pred domu. Preto je nepochopiteľné, že si niekto dá tu námahu a odvezie ho na cudzí pozemok.



V letných mesiacoch sme túto lokalitu vypratali, čo stálo nemálo peňazí (tritisíc €) a ľudskej práce (traja ľudia počas dvoch týždňov). A to sa ešte nezaoberáme vplyvom na prírodu a životné prostredie (aj na našu pitnú vodu). Napriek tomu sme v týchto dňoch našli na vypratných miestach vyhodený nový odpad. A v duchu hesla „malá kopa robí veľkú kopy“ je predpoklad, že sme opäť v bludnom kruhu.

Aj preto na najbližšie zasadnutie obecného zastupiteľstva zaradíme problematiku nelegálnych skládok aj s návrhom opatrení. Miesta nelegálnych skládok budú častejšie monitorované poslancami, členmi priestupkovej komisie a zamestnancami obce. Na niektorých miestach plánujeme osadiť dočasné kamery a fotopasce. Takýchto páchatel'ov budeme pokutovať najvyššími možnými pokutami a zároveň budú musieť aj tak odpad umiestniť na skládku odpadov na vlastné náklady! Ale mnohokrát bez svedkov nevieme usvedčiť takýchto páchatel'ov. A teda bolo by vhodné, aby ste nás nielen upozorňovali na to, že niekde vzniká nelegálna skládka odpadu, za čo sme Vám tiež vďační, ale aby ste nám poskytli aj informácie o tých osobách, ktorí to majú na svedomí.

A po vzore iných samospráv, každému oznamovateľovi, ktorého jeho informácia bezprostredne povedie k odhaleniu konkrétneho páchatel'a takého priestupku, **vyplatíme odmenu vo výške 50 % z výšky pokuty**, ktorú zaplatí tento páchatel'. Dúfame, že veľká väčšina z Vás podporí tieto opatrenia ako príspevok pre zlepšenie životných podmienok v našej obci a na druhej strane ako palicu na tých, ktorý nám tieto podmienky ničia, plytvajú našimi spoločnými prostriedkami a ohrozujú naše zdravie aj zdravie ďalších generácií.



Mgr. Pavol Urda

STRETNUTIE JUBILANTOV

Stalo sa už dobrým zvykom každoročne organizovať stretnutie jubilantov. Inak tomu nebude ani tento rok. Oslávenci, ktorí počas roka 2013 oslávili alebo ich ešte len čaká okrúhle životné jubileum, sa stretnú v kultúrnom dome 23. októbra 2013. Veríme, že rovnako ako po minulé roky, posedenie sa bude niesť v príjemnej atmosfére a priateľskej nálade. Celá akcia bude sprevádzaná krátkym programom, úprimnou gratuláciou, milým slovom..

Toto stretnutie pripravujeme vždy s radosťou a úctou. Veď všetci naši jubilanti si zaslúžia naše uznanie a vďaku.

Tentoraz bude podujatie výnimočné. Okrem gratulácie k okrúhlemu výročiu sa bude po prvýkrát udeľovať **CENA OBCE SPIŠSKÝ HRHOV**.

Už teraz sa na to veľmi tešíme.



KNIŽNICA

Všetkých čitateľov a členov Obecnéj knižnice v Spišskom Hrhove chceme informovať o zmene, ktorá prebehla v priebehu mesiaca september. Obecná knižnica sa presťahovala do iných priestorov. Odteraz bude sídliť v priestoroch vedľa **REMESELNEJ DIELNE**. Otvorená bude však rovnako ako doteraz:

každý **štvrtok v čase od 15:30 do 17:00 hod.**
Milovníci kníh sú srdečne vítaní.

OBEČNÁ FIRMA (AJ) MOJIMI OČAMI

O obecnej firme sa toho popísalo a pohovorilo veľa. Na zahraničných i našich fórach, znelo to v každej televíznej i rozhlasovej stanici, no predsa hádam, či napriek množstvu informácií v tom mám úplne jasno. Už v časoch školskej dochádzky ma múdri ľudia učili, že ak niečo nevieš, treba sa na to opýtať. Spýtať sa človeka, ktorý by Ti vedel dať odpoveď na Tvoju nevedomosť.

Snažím sa nechodiť so zatvorenými očami a všímať si dianie okolo seba. Každé ráno cestou do práce vidím skupinku ľudí, ktorej „velí“ sympatický Hrhovčan Jožko Seman. Žeby toto bola odpoveď na môj otáznik týkajúci sa OBEČNEJ FIRMY? Za opýtanie vraj nebijú...

OBEČNÁ FIRMA (SKRATKA OF VO MNE VYVOLÁVA ÚSMEV EŠTE Z ROKU 1989)...

Obečná firma vznikla pred niekoľkými rokmi a funguje dodnes. Iniciatíva vyšla od starostu obce, ktorý bol presvedčený, že v obci je veľa práce, ale rovnako veľa šikovných ľudí, ktorí by to dokázali bez problémov urobiť. Načo volať murára, tesára či vodoinštalatéra z konca republiky, keď býva vo vedľajšom dome. Využiť potenciál obce.. Je to jednoduché a dokonca, verte či nie, funguje to..

AKÁ JE PRACOVNÁ NÁPLŇ ČLENOV OBEČNEJ FIRMY?

Závisí od druhu a množstva práce. Pracovná doba je síce od siedmej ráno do štvrtej popoludní, ale vždy záleží od toho, o akú prácu ide. Ak práve montujeme vodoinštaláciu, určite o 16,00 hod. nepustíme náradie z rúk, lebo *nám padla...*

FUNGUJETE ROKY, MÁTE DOSTATOK PRACOVNÝCH ZÁKAZOK ALEBO AKO SA VRAVÍ, JE TO UŽ BIEDA?

Práce je stále dosť, pravdupovediac, ani nestíhame..

ŠPECIFIKUJTE, O AKÚ PRÁCU IDE...

Murovanie, betónovanie, zateplovanie, kosenie zelene, ale aj vodoinštalácia, oprava výtlkov na cestách či všetko, čo súvisí s revitalizáciou obce. Nemáme vyšpecifikovanú pracovnú oblasť, robíme to, čo ľuďom či v obci treba.

V poslednom čase pracujeme aj mimo obce, teší

nás, že o našej firme vedia aj v susedných obciach (momentálne pracujeme v Harichovciach) a kontaktujú nás. Možno dovtedy, kým sa aj u nich nerozbehnú obečné firmy.. Ale toho sa nebojme, lebo práca je nevyčerpatelňa studnica... V súčasnosti vyrábame pelety, máme balíkovače slamy, takže lisujeme a predávame slamu v obci i mimo obce. Robíme odvoz materiálu, kto sa potrebuje zbaviť nepotrebného materiálu.

MOŽNO SA STAŤ PRACOVNÍKOM OBEČNEJ FIRMY ALEBO JE TO STÁLY PRACOVNÝ TÍM?

V súčasnosti je nás 26. Nie je to uzatvorený kruh, vždy v marci priberáme nových ľudí. Kto má záujem, nech sa prihlási u mňa (nie u mňa, ale u Jožka Semana – pozn. red.), dám mu bližšie informácie. Uchádzač o prácu však musí byť evidovaný na úrade práce.

AKO SI VÁS ĽUDIA MÔŽU OBJEDNAŤ?

Jednoducho. Stačí prísť za nami alebo zatelefonovať.. Sme malá obec, poznáme sa navzájom. Ak by sa predsa len našiel niekto „neznámy“, na obecnom úrade Vás určite ochotne nasmerujú k nám. A potom je to už len vec dohody.

Myslím, že tomu už aj ja rozumiem. Ak človek potrebuje urobiť niečo, čo sám nedokáže, prípadne na to nemá čas alebo potrebné náradie, nemusí listovať v ZLATÝCH STRÁNKACH. Na obecnom úrade ho nakontaktujú na pána Jožka Semana, vedúceho miestnej OBEČNEJ FIRMY a ďalej je to už vecou dohody..

Ďakujem za príjemný rozhovor a prajem si, aby OBEČNÁ FIRMA mala stále viac a viac pracovníkov a aby aj vďaka nej mala obec Spišský Hrhov neopakovateľnú tvár...

Ľudmila Harviľáková

SPOLOČENSKÁ KRONIKA



...narodili sa tento rok...

Kremeňáková Natália	* 12. 1. 2013
Suchá Ema	* 24. 1. 2013
Šarišský Leo	* 31. 1. 2013
Lukáš Miroslav	* 12. 2. 2013
Mazur Lukáš	* 19. 2. 2013
Hagovský Martin	* 13. 3. 2013
Vagner Adam	* 29. 3. 2013
Ščuková Dáša	* 10. 4. 2013
Polhoš Aleš	* 12. 4. 2013
Kuchčáková Amália	* 11. 5. 2013
Hrobárová Lucia	* 18. 5. 2013
Kačúrová Sasha	* 23. 5. 2013
Kandráčová Viktória	* 14. 6. 2013
Šurc Samuel	* 24. 6. 2013
Kandráč Martin	* 15. 7. 2013
Freidmanová Karin	* 26. 7. 2013
Holubová Ivana	* 31. 7. 2013
Glevický Milan	* 25. 8. 2013
Kačúrová Annamária	* 8. 9. 2013



...povedali si svoje ÁNO...

Kačúr Dávid a Mária Ščuková
2. 3. 2013

Bigošová Viera a Hagovský Martin
25. 5. 2013

Kačurová Júlia a Polhoš Miroslav
22. 6. 2013

Hamburgová Darina a Šarišský Mário
22. 6. 2013

Suchý Lukáš a Frederika Černická
10. 8. 2013

Sásiková Martina a Gallovič Lukáš
7. 9. 2013

Buďte spolu šťastní...

...jubilanti...

90 ROKOV

Mária Majeriková * 11. 8. 1923

85 ROKOV

Mária Holotňáková * 30. 8. 1928

Margita Kuchčáková * 21. 12. 1928

80 ROKOV

Anna Bosáková * 16. 7. 1933

Imrich Holotňák * 10. 2. 1933

Valentin Kovalík * 4. 1. 1933

Žofia Žentkovičová * 27. 4. 1933

75 ROKOV

Imrich Dzurňák * 18. 10. 1938

Vincent Kuchčák * 6. 5. 1938

70 ROKOV

Margita Hamburgová * 27. 4. 1943

Katarína Kremeňáková * 3. 8. 1943

Jozefa Oravcová * 17. 3. 1943

Ladislav Palenčár * 3. 5. 1943

Bernadeta Semanová * 19. 5. 1943

Irena Šarišská * 13. 9. 1943

65 ROKOV

Eva Antalová * 21. 9. 1948

Zuzana Dovalová * 17. 2. 1948

Valéria Dzurillová * 19. 7. 1948

Margita Hamburgová * 22. 11. 1948

Peter Kamenický * 30. 6. 1948

Štefan Puchalla * 11. 12. 1948

...navždy nás opustili...

Janečková Mária (92) 1. 2. 2013

Soľanová Helena (94) 12. 2. 2013

Bigošová Anna (83) 26. 2. 2013

Hostinská Katarína (89) 1. 3. 2013

Dzurňák Emanuel (60) 2. 3. 2013

Bigoš Michal (82) 15. 3. 2013

Kočišová Margita (82) 14. 4. 2013

Tarovská Anna (85) 15. 5. 2013

Palenčárová Irena (69) 8. 7. 2013

Kubík Otto (73) 31. 7. 2013

Dzurňáková Ľudmila (81) 15. 8. 2013

Čeť ich pamiatke...